

Saint Cyprien, 4 i 5 de març del 1939

Maria meva: Oltir feia una lletra que faltava poc per acabar-la quan vaireis deixar-la per assistir a una reunió de mestres. Més tard tot era furgar per les poques butxaques que hom porta i no sortí de cap.

Ahí vindre en aquesta les dues dates. Aquest matí he rebut la teva segona lletra. Molt m'alegro que per aquí us donen bona vida i exploten als camps francesos en petits refrigeris. Et preocupes per mi i no mereixo tant. Jo ja t'ho deia en les meves anteriors agrando ferm i bé. La vida que portem ací, si no fos per les activitats que nosaltres mateixos hem creat seria del més salvatge. Figura't una sèrie de camps que agafen un quilòmetre de llarg i tots plens de xaroles i banyagues de les més variades formes i col·locació. Aquestes arriben fins a pocs metres de la platja, lloc on hom efectua una de les necessitats fisiològiques.

Ta et deia també que en quan a menjar menys bé. Al Por tenim un cuiner per una dotzena i ens arregla el subministre que donem en plats variats. Pel matí em llevo vora les 7 i seguidament emmorso amb un plat de café on emeo el pa que em plan. Al migdia entre altres menis mengem mongetes amb patates o bé sigrons i després un bon tall de carn. Molt dies ho bull junt i fa sopa. Per la nit patates, o mongetes, i un bistec. Després de cada àpat prenem un esplèndid café. Com pots veure puc resistir llargament ací. Són molts els camarades que per manca d'organització de les unitats on estan fan un sol àpat i dolentet. Nosaltres anem campant-la bé.

Et preocupa la part de roba que he salvat. Tota l'interior
les sabates, altes. El plot és una casa on vareis dormir i menjar els
dies que estava allí guardar la maleteta i la gabardina. El demés
ne amb mi amb el macuto. De documentari tota la tinc aquí. Teny
hi tot una certificació d'estudis Teva i els nomenaments Teny del Segurà
i Barcelona.

Alm Fabrega rebé carta d'Elisa. En ella diu que tenen poca eli-
lertat d'acció i no han pogut treure'ns d'aquí als dos. Diu que vindrà un
fulano que es posarà amb relació amb nosaltres i que ens entregaria
500 francs a cada un per atendre les necessitats nostres i dels companys i que
regularment rebrem al mateix individu el qual podem senecar. Li
el que necessitem. Aquest mati hem estat cridats per la Ràdio perquè
ens presentem a la porta principal. Al anar allí prou hem cridat el
nostre nom als que esperaven visites i ningú ens ha contestat. Es veu que
~~no ha tingut esperà i ha marxat de seguida.~~ Com és després ja veu
que les coses s'aneglen i comencem a pensar amb nosaltres.

Segons informes de l'exterior la sortida nostra d'aquí e, in-
minent en direcció al Camp nou per intellectuals. Es treballa molt
per a habilitar-lo i creiem que serà a només tardar en el trans-
curs de la setmana que venim entrem.

Quida't de valent i si quelcom et falta demana-ho a
qualsevol nostre dels voltants amb la seguretat que si és amb
diners els hi restituïrem tan prompte com stem clares.

Esperant a la guerra, tind confiquça amb el futur i amb
el triomf aviat de nosaltres. Arguments prou sòlids que tinc
et convenceries i que no te'ls exposo per manca d'espai.

Espera les noves teves cada mati com els israelites, espe-
ren el mitutim matí.

T'eterna més i més cada dia el Ten
Blat.